

dzseki/jacket Zara
 pulóver/sweatshirt United Colors of Benetton
 nadrág/trousers Ralph Lauren

YOU DON'T HAVE TO BE FAMOUS,
 YOU HAVE TO BE

GOOD

Nem híresnek, jónak kell lenni

A MECCSEIT NÉZVE ROPPANT FEGYELMEZETT, TIPIKUS JÓFIÚNAK TÚNIK, PEDIG A TENISZSPORTBAN MÉG AZ ÉJSZAKA CSÁSZÁRÁNAK IS TITULÁLTÁK A KAMASZKORI KILENGÉSEI MIATT. MIÓTA AZONBAN BENŐTT A FEJE LÁGYA, AZ ITTHON MÁR ABSZOLÚT FAVORITNAK SZÁMÍTÓ NYÍREGYHÁZI SPORTOLÓ EGYRE ELŐREBB KERÜL A VILÁG ÉLVONALÁBAN. MÉLYPONTOKRÓL, ÁLOMELLENFELEKRŐL, ELHAGYATOTT ÁLLATOKRÓL ÉS KÜLFÖLDI LEHETŐSÉGEKRŐL IS BESZÉLGETTÜNK FUCSOVICS MÁRTONNAL.

DURING HIS MATCHES HE SEEMS LIKE AN EXCEPTIONALLY DISCIPLINED, TYPICAL GOOD GUY, EVEN THOUGH IN THE TENNIS WORLD HE USED TO BE LABELLED THE EMPEROR OF THE NIGHT BECAUSE OF HIS TEENAGE ESCAPADES. HOWEVER, SINCE HE IS OLD ENOUGH TO KNOW BETTER, THE NYÍREGYHÁZA ATHLETE, WHO IS NOW AN ABSOLUTE FAVORITE IN HUNGARY, HAS INCREASINGLY BEEN AT THE FOREFRONT OF THE WORLD. WE TALKED, AMONG OTHERS, ABOUT HARDSHIPS, DREAM OPPONENTS, ABANDONED ANIMALS AND OPPORTUNITIES ABROAD WITH MÁRTON FUCSOVICS.

Mekkora szerepet játszanak az életedben a gyökereid, a származásod vagy akár a nemzeti identitás?

Óriásit! Mindig rengeteget segítenek a pálya széléről a hazai szurkolók. Egyedüli magyarként az ATP TOP 50 mezőnyében számomra mindig nagyon jólesik, ha hazai szót, hazai támogatást kapok.

Amikor azt a szót hallod, hogy otthon, mire gondolsz elsőként?

Magyarország! Azon belül viszont egyelőre Budapest, de szülővárosomhoz, Nyíregyházához is még rengeteg kötelékem van. Talán a karrierem végén újra Nyíregyházát fogom az otthonomnak hívni.

How important are your roots, your origins, or even your national identity in your life?

Very! Home fans always help a lot from the sidelines. As the only Hungarian in the ATP TOP 50, it always makes me very happy when I hear Hungarian words, Hungarian support.

When you hear the word 'home', what is the first thing you think of?

Hungary! Within that Budapest for the time being, but I still have many ties to my hometown, Nyíregyháza. Maybe at the end of my career I will call Nyíregyháza my home again.

Milyen a nemzetközi teniszsportban a magyarok megítélése?

Nem érzem, hogy egy adott nemzethez kötnének bármiféle megítélést ebben a sportágban. Mindenki egy egyéniség, csak van, aki ezt erőteljesebben és van, aki kevésbé mutatja meg. Alapvetően ügyvis csak az számít, hogy mit tesz oda a pályára.

Érezted valaha hátrányban magad csak azért, mert magyar vagy?

Szerencsére ilyen még nem történt velem. Ha sportdiplomáciai szempontból nézem, Magyarország kicsi piac az élsportokban. Inkább úgy szenvedek hátrányt, hogy a meccseimet még kevesebben nézik, ezért ha nem kiemelt teniszező az ellenfelem, általában nem centerpályán játszom.

Illetve a karrierem elején, amikor junior wimbledoni bajnok lettem, az azt követő években nekem magyar játékosként végig kellett járnom az idézőjeles számléítrát, amit mondjuk egy angol, amerikai, ausztrál vagy francia játékosnak nem kell, mert ezekben az országokban nagyon sok a hazai verseny, így úgynevezett szabadkártyákkal segítik őket. Igen, azt hiszem, hogy ebből a szempontból mégis hátránnyal indultam.

”*Az egész család beállt a karrierem mögé, a bátyám is szó nélkül része lett ennek a felállásnak, ebben a figyelemben tanult, több diplomát szerzett, és közben szurkolt nekem.*

Hatással van a teljesítményedre, hogy hányan néznek, milyen pályán játszol, vagy teljesen el tudsz vonatkoztatni?

Igen. A centerpályán játszani mindig nagyon inspiráló, sokkal jobban felszpanol. Viszont érdekes volt megtapasztalni, hogy a koronavírus alatti meccsek során, amikor nézők nélkül, úgynevezett buborékban játszottunk, nemhogy visszavetett a teljesítményemen, de még jobban ment a játék. Szóval már megtanultam elvonatkoztatni a külső körülményektől.

Az olimpia kapcsán nyilatkoztad, hogy extra löketet ad, amikor nemcsak magadat, de Magyarországot is képviseled egy tornán. Tudom, hogy nehezen megfogható kérdés, de miért?

Szerintem egyszerű a válasz: a magyar sportolói szív. Itthon szerintem – jó értelemben – más, kiemelt értéke van a sportnak, és mivel világszinten kevés versenyzővel rendelkezünk a kisebb merités miatt, ezért a magyarság képviselése külön öröm számunkra.

Mit szeretsz a legjobban a magyar kultúrában?

A magyar ételeket nagyon szeretem! *(nevet)*

What is the perception of Hungarians like in international tennis?

I don't feel there is any perception about a particular nation in this sport. Everyone is an individual, but some show this more intensely and some show it less. Basically, only what you do on the court matters.

Have you ever felt at a disadvantage just because you are Hungarian?

Fortunately, this has never happened to me. If I consider this in terms of sports diplomacy, Hungary is a small market in professional sports. I tend to be disadvantaged rather because even fewer people watch my matches, so when I don't play against a seeded player, I usually don't play on the center court.

In fact, at the beginning of my career, in the years after I became a junior Wimbledon champion, I had to climb up the proverbial greasy pole as a Hungarian player, which an English, American, Australian, or French player does not need to do, because there are a lot of domestic tournaments in these countries, so they are helped with so-called wild cards. Yes, I think I was at a disadvantage in this respect.

Does it affect your performance how many people are watching you, what court you play on, or can you completely disregard these?

It does. Playing on the center court is always very inspiring, it makes me much more animated. On the other hand, it was interesting to see that during the coronavirus, when we played in so-called bubbles without spectators, instead of slowing down my performance, it actually made it even better. So, I've already learned to disregard external circumstances.

In connection with the Olympics, you have said that it gives you an extra boost when you represent not only yourself but also Hungary in a tournament. I know it's a difficult question to grasp, but why?

I think the answer is simple: the heart of Hungarian athlete. At home, I think sport has a different, special value – in a good way –, and since we have few competitors globally because of the smaller pool, it is a special joy for us to represent the Hungarian people.

What do you like the most about Hungarian culture?

I really like Hungarian food! *(laughs)*

Do you consider yourself an accepting, open person?

I am completely accepting. I travel a lot during the year, I meet a lot of people every day, I don't pay attention to differences.

What is the human characteristic that can upset you the most?**Elfogadó, nyitott embernek tartod magad?**

Teljes mértékben elfogadó vagyok. Sokat utazok év közben, rengeteg emberrel találkozom nap mint nap, nem figyelek a különbözőségekre.

Mi az az emberi tulajdonság, ami a leginkább fel tud bosszantani?

Nagyon nagy állatbarát vagyok, így nagyon felbosszant, ha azt látom, hogy az emberek rosszul bánnak az állatokkal. Ez mindig fel szokott bosszantani.

Ki a példaképed mint sportoló és ki a példaképed mint ember?

Mint sportoló, Roger Federer. Úriember a szó legklasszikusabb értelmében mind a pályán, mind az életben. Abszolút követendő példa. Emberként pedig, ahogy sok mindenkinek, úgy nekem is az édesapám, valamint a gyerekkori mentorom, Joó György. Nagyon sokat köszönhetek nekik, rengeteget segítettek abban, hogy ma itt tartok.

Mesélj egy kicsit a gyerekkorodról, a családi háttéredről. Sokat foglalkoztat az értéktérítés kulcsa, így mindenkitől megkérdezem, mit hozott otthonról, és honnan kellett építkeznie.

A keleti határ mellett, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében nőttem föl, édesapám könyvelő, az anyukám hivatalnok. Ők jelenleg is Nyíregyházán élnek, a bátyám viszont már itt él velem Budapesten. Nagyon sok ügyemet intézi, rengeteget köszönhetek neki. Persze nemcsak ezért, hanem azért is, mert amikor még gyerekként az egész család beállt a karrierem mögé, a bátyám is szó nélkül része lett ennek a felállásnak, ebben a figyelemben tanult, több diplomát szerzett, és közben szurkolt nekem. Nagyszerű embernek tartom, mindenben számíthatok rá.

A gyerekkorunk gazdag, vidám emlékekkel van tele. Sokat kirándultunk, emlékszem, hétévesen egy családi túrán megmászta a 2600 méter magas Rysyt a Magas Tátrában, szóval mindig elég mozgékony voltam.

Aztán amikor versenyezni kezdtem, azok lettek a családi kirándulások, a szüleim úgy szervezték az utakat, hogy közben piknikeztünk – nagyon kellemes emlékként gondolok vissza ezekre az évekre. Elég szoros kötelék van köztünk, így amikor 15 évesen egyedül költöztem Németországba, ahová a családom már nem tudott velem tartani, azt elég nehezen dolgoztam fel. Nehéz volt, hiányoztak, lehet, hogy ez is az oka annak, hogy nagyon erős a kötődésem mind a családnak, mind a párkapcsolatom, mind a hazám felé. Könnyen el tudok köteleződni a nemes ügyek mellett, az elhagyott állatokat is mindig megsajnálom, és igyekszem rajtuk segíteni.

Sok sportoló lett állatorvos itthon, ez lenne a B terved?

Az biztos, hogy teniszszel és állatokkal szeretnék foglalkozni. Azt, hogy ezt milyen formában fogom tenni, arra még nincs konkrét ötletem, de szeretném támogatni a jövő magyar teniszezőit, hogy könnyebben eljussanak a világ élvonalába.

”*The whole family decided to stand behind my career, and my brother became a part of this line-up without a word, he studied in that much attention, earned several degrees and cheered for me in the meantime.*

Miért a tenisz? Szabad akarat, szülői terelés vagy a sors hozta így?

Ez szerintem a sors keze! *(nevet)* Egy közös családi síelés alkalmával egy ismerősünk ajánlotta a szüleimnek, hogy szülővárosomban, Nyíregyházán indul tenisztanfolyam gyerekeknek, így elvittek Gyuricsku Enikőhöz, aki akkor kezdett edzősködni. Akkor már volt egy kis méretű saját ütőm, amit valakitől ajándékba kaphattam, de addig csak otthon a lakásban „falaztam” a szüleim legnagyobb örömére. Ott viszont, a nyíregyházi Bujtosi Szabadidő Csarnokban végre egy igazi nagy teniszpályán játszhattam, és ez nagy öröm volt az akkori „kisgyerekeknek”.

Ha nem teniszeznél, milyen sportot űznél?

Gyerekként kosaraztam és fociztam is, szóval ezt a kettőt csinálnám. Egészen biztos vagyok benne, hogy élsportoló lettem volna akkor is. Talán válogatott focista.

Ha globálisan nézzük a pályafutásodat, mik voltak a legnehezebb időszakok, mik voltak a legkeményebb küzdelmek, amiken át kellett harcolnod magad?

Tizenkilenc éves voltam, amikor mindenféle szakmai koncepciót nélkülözve hazajöttem a Stuttgarteri Akadémiáról Nyíregyházára, mert nem volt irány, én meg úgy voltam vele, hogy nem szeretnék többet távol lenni a családomtól, a barátaimtól. Néhány hónapig úgy éltem az életemet, mint sok korombeli fiatal, aki tanul vagy dolgozik, és csak a határtalan szabadság töltötte ki a napjaimat. Még az is felmerült bennem, hogy abbahagyom a teniszt. Ezt az akkori szövetségi kapitány „rossz hozzáállásnak” titulálta, és nevelési céllal kített a válogatottból – két hónapig ütőt sem vettem a kezembe. Nekem akkor szükségem volt erre, egyedül csak arra nem készültem fel a wimbledoni siker után, hogy az a serleg engem most már valamire kötelez. Ahány sportoló, annyiféle életút. Engem húszévesen az „éjszaka császáranak” is kikiáltottak. Ma már tudom, hogy ez nevetségesen el volt túlozva, egész egyszerűen nem volt előttem hasonló játékos idehaza, és ezzel feladtam a sportág itthoni szakembereinek a leckét rendszeren.

Egyedül csak arra nem készültem fel a wimbledoni siker után, hogy az a serleg engem most már valamire kötelez.

Ha jól tudom, egy időre külföldre kellett szakadnod ahhoz, hogy átlendülj ezen a holtpontra.

Két hónap múlva az engem ért pofonok után ismét versenyezni kezdtem. Sokszor utaztam egyedül a tornákra, ekkor kötöttem barátságot a később US Open-győztes Dominic Thiemmel. Neki akkor már komoly stábjá volt, Bécsben edzett a lett Gulbisszal. Sokat beszélgettünk, és mikor mondtam neki, hogy nincs hol edzenem és nem érzem jól magam a bőrömben, hívott,

I'm a great animal lover, so I get really upset when I see people treating animals badly. This always upsets me.

Who is your role model as an athlete and who is your role model as a person?

As an athlete, Roger Federer. He is a gentleman in the most classic sense of the word, both on the court and in life. A great example to follow. And as a person, like for many other people, it is my father and my childhood mentor, György Joó. I owe them a lot, they helped me a lot to be where I am today.

Tell us a little about your childhood, your family background. I am really interested in the key to value creation, so I ask everyone what they brought from home and what they had to build from.

I grew up next to the eastern border, in Szabolcs-Szatmár-Bereg county, my father is an accountant, my mother is a clerk. They still live in Nyíregyháza, but my older brother lives with me here in Budapest. He handles a lot of my affairs, I owe him a lot. Of course, not just because of that, but also because when I was a child the whole family decided to stand behind my career, and my brother became a part of this lineup without a word, he studied in that much attention, earned several degrees and cheered for me in the meantime. I consider him a great person, I can count on him in everything.

Our childhood was rich, full of happy memories. We went on a lot of trips, I remember when I was seven, I climbed the 2600-meter high Rysy in the High Tatras with my family, so I was always quite active.

Then when I started competing, those became the family trips, my parents organized the trips so that we could also have picnics – I remember those years very fondly. There is a pretty strong bond among us, so when I moved to Germany on my own at the age of 15 and my family could not join me, I had a difficult time dealing with it. It was hard, I missed them, maybe that's why I have such a strong attachment to my family, my relationship, and my country. I can easily commit to good causes, I always feel sorry for abandoned animals too and I try to help them.

Many athletes have become vets in Hungary, would this be your plan B?

I definitely want to work with tennis and animals. I do not yet have a specific idea of how I will do this, but I would like to support future Hungarian tennis players to help them get to the forefront of the world more easily.

Why tennis? Was it free will, parental advice, or fate?

I think it's fate! *(laughs)* Once, when we were skiing with the family, an acquaintance told my parents about a tennis course for children starting in my hometown, Nyíregyháza, so they took me to Enikő Gyuricsku, who had just started coaching at the time. By then, I already had a small racket of my

how I go to Bécsbe vagy Nizzába az ISP (azóta Mouratoglou) Akadémiára edzeni. És én mentem. A Riviérán a mediterrán éghajlat, a mindig laza francia hangulat egyből megtetszett, nagyon jó edzőim voltak, többek között Olivier Tauma, akinek nagyon sokat köszönhetek. Nemcsak az edzéseimet irányította, hanem sokat segített az ottani életbe is beilleszkedni. Barátok lettünk, de rajta kívül is sok barátot szereztem, mindez pedig újra motivációt adott. Először öt hetet töltöttem kinn, de egyből döntöt játszottam egy francia 10 000 dolláros ITF-tornán, amit viszont fel kellett adnom csípősérülés miatt. Valószínű, hogy a hirtelen sorozatterheléstől jött elő. Nagyon meg akartam mutatni az akadémiának, és magamnak is bizonyítani akartam, hogy oda való vagyok.

Ez egy teljesen új iskola volt számomra, nagyon élveztem a játékot, és mindent, amit ott tanulhattam. Összesen három évet töltöttem a nizzai akadémián, ez idő alatt két Challenger-tornát nyertem, bekerültem a legjobb 200-ba a ranglistán, ahol már lőtávolba kerültek a Grand Slam-selejtezők is. Tizenötször próbálkoztam feljutni a főtáblára, és csak egyetlenegyszer, 2016-ban sikerült a háromfordulós kvalifikációban nyernem. Ezt a szintet támogatók és megfelelő szakmai háttér nélkül nem tudtam volna elérni.

A legnagyobb mélypontokon miből merítesz, és ki az az ember, akihez elsőként fordulsz a bajban?

A tenisz egyéni sportág, ezért elsősorban saját magamból merítek erőt, kitartást a továbbiakhoz. Úgy gondolom, hogy a sikereim elérése abból is fakadt, hogy jól viseltem a kudarcokat és időben el tudtam engedni azokat a dolgokat, amik nem segítettek a céljaimat. De persze vannak olyan periódusok az életemben, amikor szükségem van arra, hogy egy sikertelebb időszakban – például az utóbbi hónapokban is, amikor egy sérülésből tértem vissza – pozitív emberekkel vegyem körül magam, akik nem húznak le mentálisan, és nem sajnálkoznak. Ez pedig a családom.

Járod a világot folyamatosan. Van olyan hely, ahol szívesebben élnél, mint itthon?

Talán Melbourne. Itthon a téli időjárást nem annyira szeretem, Melbourne-ben viszont sokszor van jó idő, ez nagyon vonzó számomra. *(nevet)*

Mik a gyenge pontjaid a sportban és az életben – ha nem kérdezek túl nagy titkot?

Gyenge pontomnak tartom – ha ez annak mondható egyáltalán –, hogy korlátok között nem tudom jól érezni magam. Ha például szabadidőmben is másokhoz kell igazodnom. Mivel sajnos sok szabály közt élem a mindennapi életemet, elég csak a tenisz szigorú szabályait nézni, állandó utazások, étkezés, fegyelem, ezért másban már nehezen alkalmazkodom másokhoz. A pályát tekintve pedig már az egész ország azt harsogja, hogy ha a szervám fejlődne, top tízes játékos lennék. Jólesik a bizalom, ezen dolgozunk...

own that I must have received as a gift from someone, but until then, to the delight of my parents, I only played “squash” at home in the apartment. But there, in the Bujtos Leisure Center in Nyíregyháza, I was finally able to play on a real, big tennis court, and this was a great joy for the child me.

If you didn't play tennis, what kind of sport would you play?

I also played basketball and football as a kid, so I would play these two. I'm pretty sure I would have become a professional athlete even then. Maybe an international footballer.

I just hadn't been prepared after my success in Wimbledon that the trophy would now oblige me to do something.

Looking at your whole career, what were your greatest hardships, what were the toughest battles you had to fight?

I was 19 years old when I came home from the Stuttgart Academy to Nyíregyháza without any professional plan because there was no direction, and I decided that I did not want to be away from my family or friends anymore. For a few months, I lived my life like many other young people my age studying or working, with nothing but unlimited freedom to fill my days. I even thought about quitting tennis. The national coach at the time considered this a “bad attitude” and kicked me out of the national team for educational purposes – I didn't even hold a racket for two months. I needed that at the time, I just hadn't been prepared after my success in Wimbledon that the trophy would now oblige me to do something. There are as many paths as there are athletes. At the age of twenty, I was also called the “Emperor of the Night”. I know now that this was ridiculously exaggerated, there simply hadn't been a player like me before in Hungary, and with that I really gave the Hungarian experts on the sport something to think about.

As far as I know, you had to go abroad for a while to get out of this impasse.

Two months after these slaps in the face, I started competing again. I often traveled alone to the tournaments, that's when we became friends with Dominic Thiem, who later won the US Open. He already had a serious staff then, he trained with the Latvian Gulbis in Vienna. We talked a lot and when I told him I had nowhere to train and I didn't feel comfortable in my own skin, he invited me to go to Vienna or Nice to train at the ISP (now Mouratoglou) Academy. And I went. I immediately liked the Mediterranean climate, the always relaxed French atmosphere on the Riviera, and I had very good

” *Elsősorban saját magamból meríték erőt, kitartást a továbbiakhoz.*

coaches, including Olivier Tauma, I owe him a great deal. He not only directed my trainings, but also helped me to adapt to life there. We became friends, but I made a lot of other friends too, and all of that motivated me once again. I spent five weeks there at first, but I immediately played in the final of a \$10,000 ITF tournament in France, which I had to give up due to a hip injury. It was probably caused by the sudden, constant overload. I really wanted to prove it to the academy and to myself that I belonged there.

It was a whole new school for me, I really enjoyed the game and everything I could learn there. I spent a total of three years at the Academy in Nice, during which time I won two Challenger Tours, I made it to the top 200 so the Grand Slam qualifiers were already within range. I tried to get to the main draw fifteen times and only once, in 2016, did I win the three-round qualifier. I would not have been able to reach this level without supporters and a proper professional background.

During the hardest times, what do you draw on, and who is the first person you turn to in trouble?

Tennis is an individual sport, so I primarily draw strength and determination to continue from myself. I believe that part of my success was that I endured my failures well and was able to let go of things in time that didn't help me achieve my goals. But, of course, there are more unsuccessful periods in my life – like the last few months when I returned from an injury – when I need to be surrounded by positive people who don't bring me down mentally or feel sorry for me. And this is my family.

You travel the world all the time. Is there a place where you would rather live than in Hungary?

Maybe Melbourne. I don't really like winter weather in Hungary, but the weather is often good in Melbourne, which is very appealing to me. *(laughs)*

What are your weaknesses in sports and life if it's not too big a secret?

I believe it's a weakness, if it can be called one, that I can't feel comfortable when I'm restricted. If, for example, I have to manage my free time according to the needs of others. Unfortunately, because I live my daily life with a lot of rules, just look at the strict rules of tennis, constant travelling, meals, discipline, I have a hard time adapting to others. And when it comes to tennis, the whole country is already shouting that if my serve improved, I would be a top ten player. The confidence in me feels good, we are working on it...

Which was the best match of your life?

In 2021, I beat the Russian Rublev in the top 16 in Wimbledon. We have been competing against each other for a long time, and this year I managed to win in one of the most important competitions.

Melyik volt életed eddigi legjobb meccese?

2021-ben Wimbledonban a legjobb 16 között megvertem az orosz Rublevet. Régóta versengünk egymás ellen, idén pedig az egyik legfontosabb versenyen sikerült is ellene győznie.

Ha játszhatnál egy meccset valakivel az egyetemes teniszsportból, ki lenne az?

A jelenkor nagy játékosai közül még csak Nadallal nem játszottam, Djokovic és Federer ellen már több meccset is! (nevet) Szóval Nadal még hiányzik, ellene még mindenképp szeretném kipróbálni magam.

Rengeteget utazol, leginkább egyedül, de legalábbis a család nélkül. Nem érzed magad magányosnak?

A mai technika segítségével a hiányérzet csökkenthető, bár-mikor el tudom érni a szeretteimet. Amikor lehetőségük van rá, a párom és a családom is el tud kísérni több versenyre is.

Egy biztos párkapcsolat egyrésről támogatólag hat, ugyanakkor a sportban ott az a faktor is, hogy képes elvinni a fókuszot. Te hogyan kezeled ezt?

Mind a kétfajta kapcsolatban volt részem, és bátran állíthatom, hogy a csalódások is építettek. Mint azt elmondtam, képes vagyok a maximális elköteleződésre. A párommal öt éve vagyunk együtt, a harmónián túli nehézségeket és a legnagyobb sikereket is együtt éltük meg.

Híres is vagy, sportolsz is, jól nézel ki. A mai társadalomban, amikor a social media térhódítása miatt minden sokkal felszínesebb, nem félsz, hogy a belső értékeid háttérbe szorulnak? Nagyon erősen fogalmazva nem frusztrál annak a gondolata, hogy valaki tényleg magadért szeret-e, vagy inkább azokért a dolgokért, a hype-ért, ami már veled jár?

Én mindig is azt kerestem a párkapcsolataimban, hogy akivel együtt vagyok, az a társam legyen, önmagamért szeressen. Csak kétszázadik voltam a világranglistán, amikor Anett-tel öt éve találkoztunk a Szlovákia elleni Davis-kupa-mérkőzés után. Azóta a jóban és a nem annyira jóban is mellettem van.

Magamra érve a kérdést pedig ebből a szempontból egy őszinte srácnak tartom magam. Ha valamihez az arcomat adom, ahhoz mindig szeretek valamilyen formában kapcsolódni. Szerintem ez a legfontosabb, csak így tudok őszinte maradni.

Mire jó a hírnév?

Szerintem a hírnév a siker szükséges velejárója és mellékterméke, de elsősorban nem híresnek kell lenni, hanem jónak. És azon belül is egy jó embernek.

Nevezhetjük szerepnek vagy identitásnak, neked mi áll az első öt helyen?

Férfi, családcentrikus, sportoló, magyar, kutyabarát. ●

If you could play a match with anyone from the world of tennis, who would it be?

Of the great players of today, I haven't yet played against Nadal, though I have played several games against Djokovic and Federer! (laughs) So Nadal is still missing, I definitely want to try myself against him.

You travel a lot, mostly alone, or at least without your family. Don't you feel lonely?

With today's technology, the feeling of loneliness can be reduced, I can reach my loved ones at any time. If they have the opportunity, my partner and family can come with me to competitions.

I primarily draw strength and determination to continue from myself. ”

On the one hand, a secure relationship can support you a lot, but in sports it can also take your focus away. How do you handle this?

I've had relationships of both types, and I can safely say that disappointments are also constructive. Like I said, I am capable of complete commitment. My partner and I have been together for five years, we experienced both the hardships and the greatest successes together.

You are famous, you play sports, and look good. In today's society when, due to the rise of social media, everything is much more superficial, aren't you afraid that your inner values are pushed to the background? To put it bluntly, isn't it frustrating to think about whether someone really loves you for yourself, or for the things, the hype that come with you?

I have always wanted a partner, someone who loves me for myself, this is what I have always looked for in a relationship. I was only two hundredth in the world rankings when we first met with Anett five years ago after the Davis Cup match against Slovakia. Since then, she has been by my side in the good times and in the not so good times.

And answering about myself, I consider myself an honest guy in this regard. When I give my face to something, I always like to relate to it in some form. I think that's the most important thing, that's the only way I can stay honest.

What is fame good for?

I think fame is a necessary part and byproduct of success, but most importantly, you don't have to be famous, you have to be good. And within that, a good person.

We can call it a role or an identity, what do you have in the top five?

Man, family oriented, athlete, Hungarian, dog lover. ●

**JÓ
HELYEKRE
VISZ.**

✂DЯK✂